

Arrest

nr. 123 810 van 12 mei 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 1 juli 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 15 mei 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat L. TOP verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 10 december 2012 dient de verzoekende partij een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als echtgenoot van mevrouw D.T., van Belgische nationaliteit.

1.2. Op 15 mei 2013 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt :

“(…) In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de

aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 10.12.2012 werd ingediend door:

(...)

om de volgende reden geweigerd:

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

(...)

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

Aangezien betrokkene enkel een attest van de VDAB voor waaruit blijkt dat zijn Belgische echtgenote een werkloosheidsuitkering geniet, maar aangezien ze geen bewijzen worden voorgelegd dat zij actief op zoek naar werk is, kan deze uitkering niet in aanmerking genomen worden.

Verder legt betrokkene de inkomsten voor van zijn schoonvader. Aangezien artikel 40ter stelt dat 'bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen..' kunnen wij deze inkomsten niet aanvaarden.

Tevens werd ook de huwelijksakte niet aanvaard door de gemeente.

Bijgevolg wordt het recht op verblijf van betrokkene geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. (...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) juncto de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

De verzoekende partij stelt dat zij niet kan betwisten dat de inkomsten van haar echtgenote lager liggen dan de wettelijke vereiste van "ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie".

De echtgenote van de verzoekende partij is een jongedame die op 29 juli 2012 is afgestudeerd als bachelor in de lerarenopleiding. Normaal zou zij in september 2012 aan de slag kunnen als leerkracht, maar op 24 september 2012 werd er bij haar kanker vastgesteld. Als behandeling volgde de echtgenote van de verzoekende partij verschillende malen chemotherapie, en ook vandaag is zij nog steeds in behandeling. De verzoekende partij kan dan evident ook geen bewijzen voorleggen van het actief op zoek zijn naar werk door haar echtgenote, aangezien zij op dit moment nog intensief in therapie is. De wil om te werken is er, maar de kanker en de noodzakelijke chemotherapie beletten de echtgenote van de verzoekende partij te werken. Zij betreurt dat de Vreemdelingenwet niet voorzien heeft dat in bepaalde gevallen zoals bijvoorbeeld ernstige ziekten rekening wordt gehouden met de onmogelijkheid om een inkomen te verwerven. De wetgever heeft nagelaten een uitzonderingsbepaling te voorzien inzake de inkomensvereiste zodat er een schending voorligt van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

2.2. Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

"(...) Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen:

– dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig

procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.”

2.3. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij ten bewijze van de inkomsten van haar Belgische echtgenote slechts een attest van de VDAB heeft voorgelegd waaruit blijkt dat haar Belgische echtgenote een werkloosheidsvergoeding geniet. De Raad wijst er evenwel op dat, wanneer blijkt dat de Belgische echtgenote een werkloosheidsuitkering heeft en men dit inkomen wenst aan te wenden in toepassing van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, men dient aan te tonen dat de betrokken echtgenoot actief op zoek is naar werk. Het Grondwettelijk Hof heeft in arrest nr. 121/2013 van 26 september 2013 in overweging B.55.3 voorts overwogen dat deze voorwaarde zo moet worden geïnterpreteerd dat *“het de Belgische gezinshereniger die een werkloosheidsuitkering geniet en vrijgesteld is van de verplichting om beschikbaar te zijn voor de arbeidsmarkt en werk te zoeken, niet de verplichting oplegt te bewijzen dat hij actief werk zoekt.”* Verzoekende partij betoogt wel dat haar Belgische echtgenote ernstig ziek is, doch zij heeft aan het bestuur geenszins kenbaar gemaakt dat haar echtgenote omwille van haar ziekte vrijgesteld is van de actieve zoektocht naar werk. Uit het administratief dossier blijkt enkel dat verzoekende partij erop gewezen heeft dat haar echtgenote ernstig ziek is waarbij zij een medisch attest voorlegde waaruit blijkt dat de arts meent dat de aanwezigheid van haar echtgenoot noodzakelijk is, doch uit deze stukken blijkt geenszins dat de Belgische echtgenote ook daadwerkelijk werd vrijgesteld actief op zoek te gaan naar werk. De stukken 9 tot en met 11 werden niet kenbaar gemaakt aan het bestuur voor het treffen van de bestreden beslissing, alleszins toont de verzoekende partij dit niet aan en blijkt dit ook geenszins uit het administratief dossier, zodat het de verwerende partij bezwaarlijk ten kwade kan worden geduid hiermee geen rekening te hebben gehouden. De Raad benadrukt dat de regelmatigheid van de bestuurshandeling dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur beschikte of kon beschikken voor het treffen van de bestreden beslissing. Voormelde stukken kunnen bijgevolg niet dienstig worden aangewend in het kader van de thans voorliggende betwisting.

Gelet op de overwegingen van het Grondwettelijk Hof, samen met de opmerking dat het feit dat men ziek is, niet maakt dat men geen inkomen zou kunnen verwerven dat anders is dan het inkomen verkregen uit arbeid en dat wel in aanmerking kan worden genomen als stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen, ziet de Raad evenmin een schending in van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

Het eerste middel kan niet worden aangenomen.

2.4. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet *“wegens ongerechtvaardigde ongelijke behandeling tussen Belgen die krachtens art. 40ter, 3° zich kunnen beroepen op de uitzondering inzake de inkomensvereiste in zoverre zij kunnen bewijzen actief op zoek te zijn naar werk, EN Belgen die ingevolge een erkenning van handicap een verdienvermogen van één derde of minder hebben.”*

Verzoekende partij citeert artikel 40ter van de Vreemdelingenwet en meent dat de wetgever geen rechtvaardiging heeft voorzien voor dit verschil in behandeling. Enerzijds geeft de wetgever de kans aan gezonde Belgen om aan gezinshereniging te doen, ook al voldoen zij niet aan de inkomensvereiste, anderzijds wordt zonder enige rechtvaardiging geen mogelijkheid tot gezinshereniging geboden aan mensen met een ernstige ziekte met de vermindering van het verdienvermogen tot minder dan één derde.

2.5. De Raad verwijst naar zijn bespreking van het eerste middel en benadrukt de interpretatie die moet gegeven worden aan artikel 40ter van de Vreemdelingenwet inzake de werkloosheidsuitkering en de actieve zoektocht naar werk. Verzoekende partij kan hoegenaamd niet gevolgd worden in haar kritiek.

Het tweede middel kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf mei tweeduizend veertien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER